

NIEPOCHYBNY (31) *ai*

W pisowni łącznej (28), w rozłącznej (3).

e oraz o jasne.

sg m N niepochybny (6). ◇ G niepochybn(e)go (2). ◇ A niepochybny (1). ◇ I niepochybnym (1). ◇ V niepochybny (1). ◇ f N niepochybną (7). ◇ A niepochybną (4). ◇ I niepochybną (1). ◇ n N niepochybné (3); -é (1), -(e) (2). ◇ G niepochybn(e)go (1). ◇ D niepochybn(e)mu (1). ◇ A niepochybn(e) (1). ◇ I niepochybn(e)m (1). ◇ pl L niepochybnych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. s.v. pochybny.

1. *Pewny, niezachwiany, nieomylny, mocny; authenticus, certus, fidelis, locuples, ratus, stabilis, status, testatus Cn (27) : MurzHist C3v; niechęć abyś moje pićanie wedle twego mniemania albo wymyślu/ albo z vporu/ ále z Piłmá Bożego á z niepochybnego dowodu łtrofował albo probował. WujJud 36, 29v; Zdróy przeźroczyłtý wody/ láfu średnia miárá/ Y záśiówku moiégo niepochybna wiárá KochPieś 37; a opomście wie Pan Bog niepochybny świadek. zem nigdy ani pomyslił ActReg 139, 140; o czym naydźiefz v S. Klemenlá vczniá Apołtolłkiego/ S. Ianá Złotoułtęgo/ y innych Kościelnych Doktorow niepochybne świádectwá. LatHar 76, [+9], 187; Ia ludźiom przelámuię ná wierzch Niebá płoty/ Zá ich zdrowie piekielne twierdze przelámuiąc/ Ile zemnie: łzczýrze ie w Bosłki thor wpráwuiąc/ A ściełzkę niepochybną k wierzchnym tłom gotuiąc. RybGęśli C2v; WujNT 619 marg.*

W charaktery stycznych połączeniach: niepochybny(-a, -e) dowód, nadzieja, nauka, prawda, przyczyna, przyzwolenie, sznur, ścieżka, świadectwo, świadek, wiara.

Wyrażenia: »niepochybna rzecz (jest)« [szyk 1:1] (2): rzecz yełt nyepochybna że nigdy oblicza Bożego nye vyrzą GliczKsiąż I3; RejPos 57v.

»słowo niepochybne« (2): Bo wierzę twemu łłowu ia niepochybnemu: Vmiełz fię w łłowie/ IESV, wiścić káždemu. LatHar 386. Cf »mocny i niepochybny«.

»niepochybny (jest) w słowie« [szyk 2:1] (3): A gđziełz fię ono podźieie/ o prawđziwy y w łłowie niepochybny Boże/ gđzie fię ono podźieie LatHar 153, 203, 377.

Szeregi: »mocny i niepochybny« (1): Bo łłowo iego mocne y niepochybne iełt. SkarKaz 243b.

»pewny a (i) niepochybny« [szyk 2:1] (3): KuczbKat 10; Strum A2; abyś niczego fie niełękał/ iedno miał pewną y niepochybną w łálce iego świétey nádzieie KarnNap E2v.

a. *Niezawodny, skuteczny; authenticus Cn (6) :*

Szereg: »pewny a niepochybny« (1): Wiedzieli też y to/ że [krzest św.] iełt pewnym á niepochybnem lekářłtwe^m onych włzyłtkich niemocy dułżnych KarnNap B.

Przen: Celny, trafny; certus, exploratus Cn (5) :

A wálzé prętkie łtrzały/ albo łuk co czyni Niepochybny/ o Phoebe/ y mściwa bogini KochTr 15; KochPhaen 19; ZŁota to łtrzała/ y króm włzého łądu była/ Którą mię niepochybna miłóść vgodziłá. KochPieś 5; Tę zdradę zdráda Mnich mu tez nágrodził, Gđy niepochybnym nozem w brzuch vgodził. KlonKr F3.

W połączeniu szeregowym (1): Wziął [Jupiter] w rękę ołtry piorón/ piorón niezgálżony/ Niepochybny/ niezłomny KochMuza 27.

W charakterystycznych połączeniach: niepochybny łuk, noż, pioron, strzelec.

2. *Nieunikniony, nieuchronny; fatalis, indeclinabilis, indeclinatus, ineluctabilis, inevitabilis Cn (4) :*
Mnie to wszystko/ iest męką okrutną i śmiercią niepochybną *MurzHist F2*; Dla tego przytym
niepochybny obrás wiecznyi śmierci/ zawsze przedemną cbodźi *MurzHist L2v, E, R4v*.

Synonimy: 1. mocny, nieomylny, niezachwiany, pewny, stały, trwały; 2. nieuchronny.

Cf **[BEZPOCHYBNY], NIEPOCHYBIONY, POCHYBNY**

TZ